

ת"פ 56460/01/15 - מדינת ישראל נגד זיו טפטה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56460-01-15 מדינת ישראל נ' אטנר(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

9.זיו טפטה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד מירי ביטון הראל

ב"כ הנאשם 9, עו"ד אורלי פרייזלר

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום הוגש נגד עשרה נאשמים. עניינם של התשעה האחרים הופרד.

נרשמה הודאתו של הנאשם בשש עבירות של שימוש במסמך מזויף, בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה, ובעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה.

כעולה מכתב האישום המתוקן, הרי שבתקופה הרלבנטית לכתב האישום, נהגו הנאשמים לפתוח, או לנסות לפתוח, חשבונות בנק על שמם, במועדים שונים ובמספר סניפי בנק שונים, תוך שהם משתמשים בתדפיסי חשבונות בנק ותלושי שכר מזוייפים ומציגים אותם בפני פקידי הבנק.

לאחר שהחשבונות נפתחו, על סמך מסמכים אלה, הועברו אליהם כספים, כאשר בחלק מהמקרים, הם נחזו להיות משכורות, אך בפועל נועדו לחזק את מצג השווא בפני הבנקים, באשר לאיתנות כלכלית ולהוות בסיס לבקשות הנאשמים לקבל הלוואות מן הבנקים.

בתאריך 29/11/12 הגיע הנאשם לבנק הפועלים ברחובות. הזדהה בפני הפקידה באמצעות תעודת זהות, והציג שלושה תלושי שכר מזוייפים וכן תדפיס חשבון מזוייף של בנק דיסקונט וביקש לפתוח חשבון בנק.

עמוד 1

על בסיס מסמכים אלה, נפתח לנאשם חשבון בנק על שמו וביום 10/10/12 הפקיד בו הנאשם, לחיזוק מצג השווא, המחאה בסכום של ₪ 8,160 ועל מנת שיוכל לבקש הלוואה.

ביום 10/12/11 ביקש הנאשם לקבל הלוואה בסכום של ₪ 20,000 אשר אושרה לו והסכום הועבר לחשבונו באותו יום ונמשך על ידיו.

בתאריך 30/11/12 הגיע הנאשם לבנק יהב ברחובות, ובאותה שיטה פתח חשבון בנק על שמו.

בתאריך 2/12/12 הגיע הנאשם לבנק איגוד ברחובות ובאותה שיטה פתח חשבון בנק על שמו.

ביום 11/12/12 ולחיזוק מצג השווא, הופקדה בחשבון זה המחאה בסכום של ₪ 8,160. בהמשך לכך ביקש הנאשם הלוואה, אך בקשתו סורבה.

בתאריך 2/12/12 הגיע הנאשם לבנק מזרחי בנס ציונה ובאותה שיטה פתח חשבון בנק על שמו.

בתאריך 18/12/12 הגיע הנאשם לבנק אוצר החייל ברחובות ובשיטה זו פתח חשבון בנק על שמו.

בתאריך 31/12/12 זוכה החשבון במשכורת בסכום של ₪ 8,160 בהעברה בנקאית, לצורך חיזוק מצג השווא.

בתאריך 1/1/13 ביקש הנאשם הלוואה וקיבל הלוואה בסכום של ₪ 15,000 לחשבונו, אותה משך בהמשך.

בתאריך 27/12/12 הגיע הנאשם לבנק דיסקונט ברחובות ובשיטה זו פתח חשבון בנק על שמו.

בתאריך 31/12/12 זוכה החשבון במשכורת בסכום של ₪ 8,160 בהעברה בנקאית, לצורך חיזוק מצג השווא.

בתאריך 1/1/13 ביקש הנאשם הלוואה בסכום של ₪ 30,000 אשר אושרה לו. הסכום הועבר לחשבונו ונמשך על ידיו באותו יום.

התביעה ציינה כי טרם הטיעונים לעונש הוצגו בפניה נסיבות אישיות קשות מאוד של הנאשם ונסיבות מקלות ואכן היה בהן כדי להביא לעתירה מקלה מאוד לענין העונש, אך יחד עם זאת, סבורה התביעה כי אין מקום לקבל את ההמלצה של שירות המבחן ולסיים הליך זה ללא הרשעתו של הנאשם. לטעמה, אין המקרה מתאים לאי הרשעה ולולא נסיבותיו הקשות של הנאשם היתה עותרת להטלת מאסר לריצוי בפועל. התביעה עתרה להטלת עונש של מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם פרטה את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שהן קשות וכפי שפורט אף בתסקיר שירות המבחן. לטעמה בשל כך התקשה בהפעלת שיקול הדעת וכך מצא עצמו מסובך בעבירות נשוא הפרשה.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם נפל קורבן לנאשמים האחרים בפרשה זו, אשר אף עשו שימוש בהמחאות שלו ועל כן הוא שרוי עד היום בחובות כבדים בשלהם ומבוצעים נגדו הליכי הוצאה לפועל.

למרות כל אלה, הנאשם עושה מאמצים רבים לנהל אורח חיים נורמטיבי ולעבוד באופן קבוע, על אף שכל משכורתו מעוקלת. למזלו כך ציינה, הן שירות המבחן והן גורמי הרווחה תומכים בו.

כיום עובר הנאשם הכשרה מקצועית כמנופאי והרשעה עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות. ואת העובדה כי זו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

ב"כ הנאשם עתרה לקבל את המלצות שירות המבחן ולסיים את ההליך באי הרשעה.

הוגשו על ידי ההגנה מסמכים לתמוך בטיעוניה באשר לחובות בהם שרוי הנאשם ובאשר להליכי ההוצאה לפועל התלויים ועומדים נגדו.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 28, רווק, ולדבריו עובד מזה כחודש בחברת "קוקה קולה" בהכנת הזמנות למשלוח.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי בשל מעורבותו בתיק, סניפי הבנק השונים הגישו נגדו תביעות והוא נמצא בפשיטת רגל וזאת בנוסף לחובות אישיים אותם צבר.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי ברצונו להשלים לימודי נהיגה אותם החל בעבר ולא המשיך בהם וכן לעבוד כמנופאי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות על ביצוע העבירות. לטענתו, אותה עת היה מובטל ובשל שהיה שרוי בחובות ולא הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית, הסכים לבקשתם של שני בחורים, שאינם מוכרים לו שפנו אליו והציעו לו לפתוח חשבונות בבנק ולאחר מכן לבקש הלוואות וכך לצבור במהירות סכום כסף גדול וזאת עשה ללא הפעלת שיקול דעת.

לטענתו של הנאשם, כך עשה ואולם לא זכה לקבל את הכסף, שכן הבחורים שהציעו לו את המעשים, חיכו לו בפתח הבנקים וכאשר קיבל את הכסף נטלו אותו ממנו. הוא הבין שהוא מנוצל על ידיהם ועל כן הפסיק את שיתוף הפעולה עימם.

עוד סיפר כי מפעיליו אף גנבו ממנו פנקס המחאות ועשו בהן שימוש, ועקב כך קיבל איומים על חייו. בני משפחתו החזירו עבורו חובות ועתה הוא עמל להחזיר להם את החוב.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קשיים בשמירה על יציבות תעסוקתית, קשיים בקבלת החלטות מושכלת, הוא

מתפתה בקלות, נגרר ובעל מיקוד שליטה חיצוני.

בשיחה עם הנאשם עלה כי הוא מודע לכשלים שבהתנהגותו וכי הוא בעל מוטיבציה לבנות אורח חיים נורמטיבי ויציב.

לאור זאת הופנה הנאשם למרכז לתעסוקה עירונית, על מנת לקבל סיוע בהכשרה מקצועית ובאיתור מקום עבודה מתאים. עתה מצוי הנאשם בשלבים ראשוניים של תהליך זה.

לאור כל האמור לעיל ולאור כך שהנאשם עשוי להתרם מהליך טיפולי וכי הוא זקוק להכוונה בכל הקשור לתעסוקה וכן בקבלת כלים להתנהלות במצבים של לחץ ובקבלת החלטות מושכלת, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לצד המשך טיפול במרכז לתעסוקה עירונית וזאת לצד צו של"צ.

שירות המבחן סבור כי מאחר שמדובר בעבירה ראשונה, וכן כי הנאשם מקבל עליה אחריות ומוכן לשאת בתוצאותיה ועל מנת להיפגע מפגיעה בעתידו, יש להימנע מהרשעתו של הנאשם.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע גם בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, נסיבותיו האישיות אינן קלות כלל ועיקר, והכל כמפורט בתסקיר, דרכים רבות פתוחות לפניו, והוא עושה דרכו בימים אלה בניסיון לשינוי ואף בניסיון להכשיר עצמו לתעסוקה חדשה כמנופאי, והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו.

הנאשם החל זה עתה, כמצוין בתסקיר, בהכשרתו כמנופאי, הוא עדיין אינו מנופאי, טרם הועסק ככזה, טרם נבחנה הבעיה של העסקתו בחברה העוסקת במכרזים כאלה ואחרים ועוד ועוד. עסקינן עתה בשאלות ערטילאיות בלבד ולא בפגיעה קונקרטית ועכשווית - כנדרש. על כן, על המבחן השני אין הנאשם עונה.

מאחר שמדובר בשני מבחנים המצטברים זה לזה, די היה בקביעה זו, אולם יודגש כי גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

הנאשם עשה שימוש שיטתי במסמכים מזוייפים על מנת להציג מצגי שווא ובאמצעותם לקבל במרמה סכומי כסף.

יש בכך כדי לפגוע באושיותיה של חברה מתוקנת ובחיי מסחר תקינים.

פגיעת הנאשם במעשיו בערכים החברתיים היא משמעותית.

אין המדובר במעשה חד פעמי או במעידה רגעית.

מדובר במעשים שהשתרעו על פני תקופה, שנעשו לאחר תכנון ובתחכום וחזרו על עצמם באופן שיטתי.

בשש הזדמנויות, באופן זה, פתח הנאשם חשבונות בנקים ובשלוש הזדמנויות אף פנה לקבל הלוואה.

הנאשם אמנם היה צעיר בעת ביצוע המעשים, ונעדר עבר פלילי, הוא הסתבך בחובות עקב התחברותו לחברה שולית זו ועושה מאמצים ניכרים לשוב לדרך הישר ולהחליץ מחובות אלה, ואף נסיבותיו האישיות אינן קלות כלל ועיקר. בכל אלה יש כדי להביא להקלה בעונשו, כפי שאכן עתרה התביעה לעשות, אך אין פרשה זו באה בגדרם של המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם ניתן מבחינת האינטרסים הציבוריים לסיימם בלא הרשעה.

ועוד יצוין לענין זה, כי אני ערה להמלצות שירות המבחן, אך שירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם ועל אלה בלבד. ביהמ"ש הוא שאמון על מכלול השיקולים ועל האינטרסים הציבוריים בכלל זה. בבואו לגזור את דינו של הנאשם, יביא את המלצות שירות המבחן במכלול שיקוליו, כשיקול חשוב, אך לא כשיקול בלעדי, בלתי - אין.

על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות הבאות:

שש עבירות של שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיפים 415 רישא ו-25 לחוק העונשין.

בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, בהודאתו באשמה ובנטילת האחריות, בניסיונו לשנות מדרכיו ולתפקד באורח נורמטיבי, במצוקה הכלכלית בה הוא שרוי ותוך מתן משקל נכבד מאוד לחלוף הזמן הרב מאז ביצוע המעשים, אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה מרמה, זיוף או הונאה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, במעמד הצדדים.